

Külföldi hírek,

Barlangmentés

BARLANGMENTÉSI VILÁGKONFERENCIA

A barlangi mentőszolgálatok nemzetközi szervezete, a Nemzetközi Szpeleológiai Unió Barlangmentési Bizottsága 1979. október 2-től 6-ig a lengyelországi Zakopaneban rendezte meg V. konferenciáját, amelyen résztvett az Unió elnöke és főtájkára is. A magyar Barlangi Mentőszolgálatot dr. Dénes György, Csernavölgyi László és Taródi Péter képviselték.

A tanácskozáson, amelyen tizenkilenc ország barlangi mentőszolgálatának küldöttsége vett részt, az egyes országok képviselői beszámoltak saját barlangi mentőszolgálatuk szervezetéről és munkájáról. A magyar delegáció részéről dr. Dénes György tartott előadást a magyar Barlangi Mentőszolgálat szervezetéről és a barlangi balesetek megelőzésével kapcsolatos tevékenységéről; javasolta, hogy a nemzetközi szervezet a jövőben kiemelten foglalkozzon a megelőzés kérdésével.

A konferencia előadóülései után egésznapos gyakorlati bemutató következett, amelynek során lengyel, olasz, bolgár és szovjet barlangi mentőszolgálatosok, illetve mentőcsoportok mutatták be mentéstechnikai módszereiket és legújabb, korszerű felszerelésüket.

A konferencia utolsó napján került sor a nemzetközi szervezet vezető testületének, a Tanácsnak ülésére, amelyben minden országot barlangi mentőszolgálatának vezetője képviseli. A Tanács értékelte a szervezetnek az előző konferencia óta végzett

munkáját, és megvitatta a tanácskozás során elhangzott javaslatokat. A magyar delegáció vezetőjének beszámolójában előterjesztett javaslattal a Tanács egyetértett, és az eddig is működő orvosi, mentéstechnikai és felszerelési albizottságok mellé létrehozta a balesetmegelőzési kérdésekkel foglalkozó albizottságot is. A nemzetközi szervezet neve is módosult a Tanács döntése értelmében: a Nemzetközi Szpeleológiai Unió Balesetmegelőzési, Biztonsági és Barlangmentési Bizottsága lett.

Többek sürgetésére, különösen a szovjet és olasz delegáció vezetőik javaslatára a Tanács egységesen állást foglalt a nemzetközi szervezet tevékenységének kiszélesítése, az UNESCO-val való kapcsolat erősítése, a vezetés fokozottabb aktivitása és az egyes országok barlangi mentőszolgálatai közti szorosabb együttműködés kialakítása mellett.

Végül a Tanács újraválasztotta a szervezet vezetőit. Elnök ismét a belga Alexis de Martynoff lett, a szervezet főtájkára, illetve az Unió Balesetmegelőzési, Biztonsági és Barlangmentési Bizottságának titkári tisztére a Tanács a magyar Barlangi Mentőszolgálat vezetőjét, dr. Dénes Györgyöt választotta meg. Ez a választás nemcsak a magyar delegációnak a konferencián való sikeres szereplését tükrözi, hanem a magyar Barlangi Mentőszolgálatnak két évtizedes fennállása alatt eredményes munkájával szerzett nemzetközi megbecsülését is.

—sg—

A BARLANGKUTATÁS SZERVEZETE AZ NSZK-BAN

A nyugatnémet barlangkutatók 1955-ben egyesületet alapítottak „Német Barlang- és Karsztkutatók Szövetsége” (Verband der deutschen Höhlen- und Karstforscher) néven. A szövetség jogutódja a „Német Barlang- és Karsztkutatók Főszövetsége”-nek (Hauptverband Deutscher Höhlen- und Karstforscher, 1922–1945) és a „Német Karsztkutató Társulat”-nak (Deutsche Gesellschaft für Karstforschung, 1947–1950). A szövetség 1980-ban fennállásának 25. évfordulóját ünnepli.

A szövetségnek bárki tagja lehet. A tagság majdnem teljes egészében egyéni tagokból tevődik össze, akik nem tartoznak regionális csoportokhoz vagy egyesületekhez. Összesen mintegy 800 egyéni tagot tartanak nyilván. Ugyanennyi taglétszámot képvisel a kb. 40 barlangkutató csoport, illetve egyesület. Mintegy 60 jogi személy (idegenforgalmi barlang-

igazgatóságok, egyetemi intézetek stb.) egészíti ki a taglétszámot. Évente tartanak közgyűlést, amelyre lehetőség szerint a Német Szövetségi Köztársaság más-más karszterületén kerül sor.

A barlangkutatói eredményeket főként a szövetséghez csatlakozott csoportok és egyesületek érték el, s jelenleg is ez a helyzet. Ezeket az eredményeket a szövetség publikálja a folyóirataiban. Az anyagi nehézségek az utóbbi években megakadályozták a gyakorlati barlangkutatókkal foglalkozó kiadványok megjelentetését. Így csak az egyes kutatócsoportoknál jelennek meg közlönyök (10 különböző), amelyek a kutatások időszerű állását dokumentálják.

Összefoglalva: a szövetség egyesíti a barlangkutatókat, és összefogó szervezetet nyújt számukra, de aktív barlangkutató tevékenységet nem folytat.

Ralph Müller

A világ leglátogatottabb barlangjai

A barlang neve	Ország	Év	A látogatók száma (1000 fő)
Novoafonszkaja	Szovjetunió	1976	804
Postojnai-barlang	Jugoszlávia	1970	692
Mammut-barlang	USA	1970	611
Akiyoshi	Japán	1958	500
Heimkehle,			
Barbarossa	NDK	1971	500
Hermann's Höhle	NDK	1974	446
Baumann's Höhle	NDK	1974	446
Kék-barlang (Capri)	Olaszország	1971	410
Carlsbad Cavern	USA	1959	400
Bähren Höhle	NSZK	1964	400
Castellana	Olaszország	1970	300
Punkva, Macocha Sloboda	Csehszlovákia	1972	294
(Deményfalva)	Csehszlovákia	1972	277
Padirac	Franciaország	1964	252
Betarre	Franciaország	1964	245
Baradla	Magyarország	1977	224
Kunguri-jégbarlang	Szovjetunió	1975	200
Dechen	NSZK	1964	182
Kango	Dél-afr. Közt.	1968	150
Dachstein-Eisriesenwelt	Ausztria	1964	123
Lascaux	Franciaország	1963	120
Javorzicko és Béke	Csehszlovákia	1972	120
Kalkberg	NSZK	1964	120
Dobsinai-jégbarlang	Csehszlovákia	1972	117
Szataplia	Szovjetunió	1975	103
Teufel	NSZK	1964	100
Nebel	NSZK	1964	100
Ledenika	Bulgária	1964	94

A fenti jegyzékben csak a természetes barlangok szerepelnek. A Szovjetunióban legtöbb látogatója két mesterséges üregrendszernek van: a Kijev-Pecserszkij történelmi emlékhelynek (1,3 millió) és az ugyesszai katakombákban levő partizánmúzeumnak (1 millió). Ezekkel kiegészítve a fenti listát, a világ legismertebb barlangjai évente összesen mintegy 10 millió látogatót fogadnak.

A világon összesen körülbelül 800 kiépített „turistabarlang” létezik, ezek évi forgalma mintegy 26 millió látogató. A keleti féltekére kb. 400 turista-barlang jut — évi 15 millió látogatóval.

Pescseri 1978.
nyomán B. D.

AZ USA LEGHOSSZABB BARLANGJAI

A barlangkutatás iránti növekvő érdeklődés következtében jelentősen megnőtt az amerikai barlangok feltérképezett hossza. Az alábbi lista az USA 20 leghosszabb barlangjának adatait közli a kutatások 1979. szeptember 30-i állása szerint. Az adatokat az *NSS News* 1979. októberi számából vettük át, az ott közölt mérföld adatokat km-re átszámítva. A barlangok hivatalos neve után annak az államnak a nevét közöljük, ahol a barlang fekszik.

	km
1. Flint Mammoth Cave System, Kentucky	341,2
2. Jewel Cave, South Dakota	100,0
3. Organ Cave System, West Virginia	57,4
4. Wind Cave, South Dakota	49,2
5. Friars Hole System, West Virginia	48,3
6. Cumberland Caverns, Tennessee	45,1
7. Crevice Cave, Montana	43,5
8. Sloans Valley Cave System, Kentucky	36,6
9. Binkley's Cave System, Indiana	34,2
10. Carlsbad Caverns, New Mexico	33,2
11. Blue Spring Cave, Indiana	30,9
12. The Hole, Est Virginia	30,6
13. Culverson Creek System, West Virginia	29,0
14. Hidden River System, Kentucky	28,8
15. Butler-Sinking Creek System, Virginia	27,3
16. Berome Moore System, Montana	26,6
17. Mystery-Lost and Found System, Montana	26,6
18. Fern Cave, Alabama	25,2
19. Cave Creek System, Kentucky	24,1
20. Rimstone River Cave, Kentucky	23,8

B. D.

INNEN — ONNAN

A barlangi bűvárok nemrégben ünnepelték a vízalatti üregek kutatásának századik évfordulóját. 1878. március 27-én merült le Ottonelli bűvár a híres Vaucluse-forrás vizébe és 15 m-t nyomult előre. Csaknem pontosan száz évvel később, 1978. március 26-án állították fel az új amerikai barlangi bűvárrekordot: Florida egyik vízzel kitöltött barlangjában a bűvárok egyszeri beúszással 1380 m-t tettek meg víz alatt.

(Die Höhle, 1979/1.)

A sepsiszentgyörgyi I. számú liceumban 1975. március 16-án barlangkutató csoport alakult, melyet Benkő Józsefről neveztek el. A barlangkutató diákok év közben előadásokat hallgatnak az elméleti szpologóia tárgyaiból és felkészülnek a nyári táborozásra. A csoport tagjai térképező és feldolgozó munkát végeznek a barlangokban, és annak eredményéről az iskola Gyökerek című évkönyvében számolnak be. Őszinte elismerés illeti meg a csoport tanárait, akik könnyed, játékos módszerrel nevelik a gyerekeket a természet és a barlangok szeretetére.

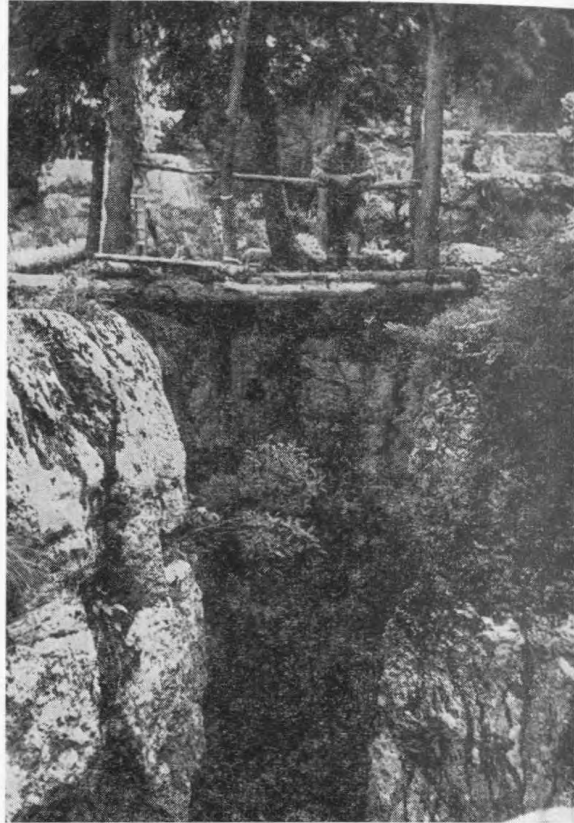
Sz. K.

SZLOVÁKIAI BARLANGKUTATÓK A GOUFFRE BERGERBEN

A Szlovák Barlangkutató Társulat 1979 szeptemberében expedíciót szervezett Földünk harmadik legmélyebb barlangjába, az 1141 m mély Gouffre Bergerbe. Ez a három és fél kilométeres barlangrendszer a Vercors-hegységben található Grenoble város felett.

A barlang bejáratát 1953. május 24-én J. Berger találta meg, és még ugyanabban az évben a francia barlangkutatók lejutottak 372 m mélységig. Ezután több expedíciót szerveztek továbbjutás céljából, de a szifont 1121 m mélységben csak az 1956-os nemzetközi expedíció érte el. Tizenkét évvel később két szifon átúszásával a búvárok 1141 m mélybe jutottak le.

Szeptember 2-án érkezünk meg a barlang bejáratához, és azonnal hozzákezdünk a felszíni tábor kiépítéséhez, hogy már másnap leszállhassunk a barlangrendszerbe. A barlang első 250 m-es mélysége 5 aknából és 2 szűk meanderből áll, majd a további út széles patakmedren, folyosókon, óriási termeken, kaszkádokon, sziklatömbök között és kisebb aknákon keresztül vezet le egészen 600 m mélységig, ahol földalatti tábort építettünk ki.

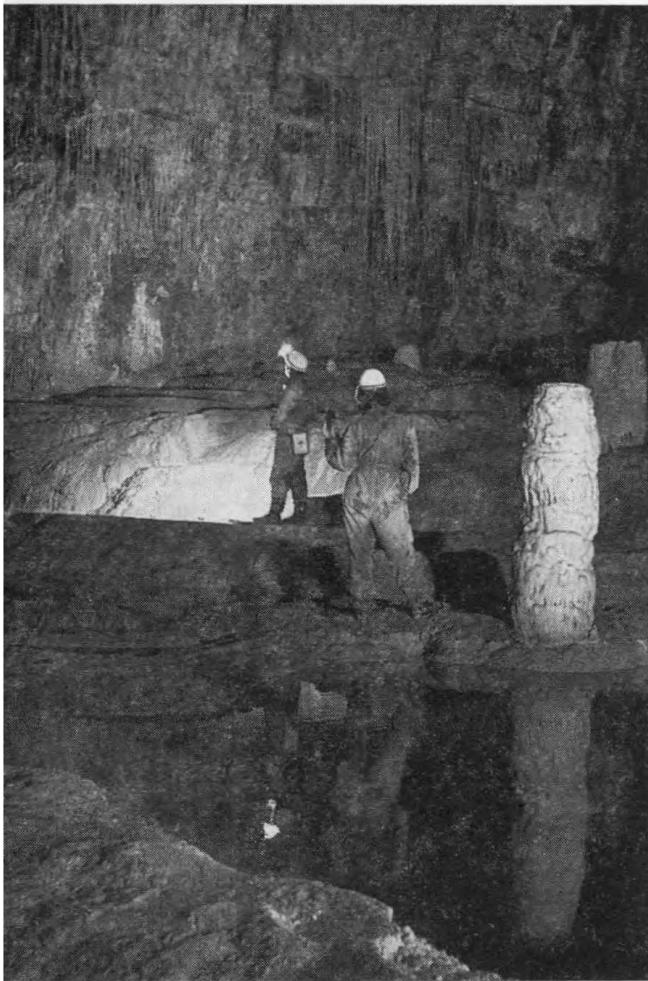
A Gouffre Berger bejáratú aknája (Thuróczy J. fényképe)

Másik csoportunk, amelynek feladata a barlang legalacsonyabb pontjának elérése volt, ebből a táborból indult el szeptember 5-én. Csak vízhatlan ruha használatával tudtak átkelni a földalatti patak tavain, és leereszkedni a vízeséseken, amelyek meghaladják a 45 m magasságot is. Társaink az utolsó métereket a szifonig úszva tették meg. Ezek után következett a fáradságos visszavezető út.

A barlang bejárása négy napot vett igénybe. Az expedíció a zólyomi, rozsnói, rózsahegy és jászói barlangkutatókból szerveződött.

Az expedíció sikeres befejezése után meglátogattuk a Pireneusi-hegységet, ahol Földünk legmélyebb barlangrendszere húzódik.

Jozef Thuróczy

A 13. terem 550 m mélységben (Thuróczy J. fényképe)